Tälu rahvas olma ka pühade jäärgi teinud elät ära
nud ja weel muulwiisil endid pühade wasta ette wa
mistanud. Öhtul istunud kõik kuda, jäänud, jaanud
ja olnud rämsad. Rääm keptnud kuni pasleni ära,
üks räägenud ühte teine teist asja, mis nad läja ajal
kergi näinud ehs teinud. Wünaks jäänud kõik ülle
mõjutusel unisäks ja jesus heitnud magama. Pep
laadud üled maha ja igaüks wejanud ennest pikali.
Tual an aja röht ümber olnud (rõhuks nimetatakse
pika teivaste vahele regastist ja plunkidest leutud aida)
ja omalgust an tee wäe ette räinud. Wäike an ka
wälja pandud, sest seefuguisel ajal ei räinud ja kergi ei
läesti jälge alla, teine vaht teine poole mulgu ära
kõed aga ülest ja unest ainasäks tehtud, läänud
kahe magama. Wirsti nookanud ka tuas kõik uni
hälmes, kuna aga meie keks külaliist kuidagi wiis
magama pale läänud läida. Südalla rahata elä
nõkaua piinanud, kuni ned wõimaks oma tule
riistad wõtnud ja wälja läinud. Öra pale nad ka
tahtnud mitte minna ja tuakinud seepärast
üues elewa puuruda ja kuue hange vahelle. Waewal
olema nad seal maha heitnud, kui hakate kalja
müdinat kuulda olnud. Nad aimanud kahe, mis
on, et parti ajajad tulevad jõua ja leadinud amad
puusse walmis, kui kiiras käes on, et siis kahe lasta
räivad. Nõtakese aja pärast tulnud ka kaks meest ratta
ajeks ja läänud mulgu ette seisma, läänud wahel nõe
gaga maha ja läinud siisse, ilma et neid kergi eleks
tarvistanud. Mis kaks külaliist eleks neid küll ära tappa
wõinud, aga neil ei ainu ele kaltsu kui teiste ele. Nad
mõtelnud, kui meie need kaks küll ära tapame, mis mõ
ga teistele teme, ka weel tagant järgi tulevad. Katsum
panem wagusi alla ja ära pageneda, läänud teha, mis
nad tahavad! Kuido mõeldud nõnda ka tehtud. Kuiväär
led siisse läinud, pistnud nemad kahekesi. Kahe plegan
ma, ja jaakonud teiki maad wahet poidamata edäsi.
Wünaks kui ju kaitma hakkanud, leidnad nad ühe sillo
trumbi ja pagenud sinna alla wargu. Pea kuulnud
ned ka jälle hobuse kalja müdinat ja näinud neid
sama kahte räävel enestelle järele tulevat. Wäid
pale enam mand aidanud, kui vasta hakata. Nõpaa
kui räävelet sillo peale nende kahta läänud, pannuta
nud üks sillo alt oma päästi nende peale lakki, mil
lesest üks ka kahe maha kukanud ja amad kaivad
tõjuks läinud. Teine räävel läänud läda nähes
suure heagi wäi kanksi taskust wälja, mis pika nöö